

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/21/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413010025
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8413010025.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na neverejnom zasadnutí konanom 24.9.2013 v trestnej veci odsúdeného H. X., v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1Nt 1/2013 zo dňa 1.8.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného H. X. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Kežmarok sp. zn. 1T 170/2012 z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku povolil obnovu konania v konaní Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 170/2012 a zrušil výrok o treste z rozsudku sp. zn. 1T 170/2021 - 144 (správne malo byť 1T 170/2012) zo dňa 8.10.2012, ktorým bol obžalovanému H. X. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 7 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 400 ods. 2 Tr. poriadku súčasne trestnú vec 1T 170/2012 vrátil Okresnej prokuratúre v Kežmarku do prípravného konania.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, sťažnosť, ktorú následne aj písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že Okresný súd Kežmarok trestným rozkazom sp. zn. 1T 38/2012 zo dňa 19.3.2012 uznal H. X. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, za čo mu uložil s poukazom na ustanovenie § 212 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 4 súd obvineného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 31.3.2012, pričom sa skutku dopustil obvinený v období od 26.5.2011 do 25.11.2011. Okresný súd Kežmarok rozsudkom sp. zn. 1T 170/2012 zo dňa 8.10.2012, ktorým schválil dohodu o vine a treste spísanú na Okresnej prokuratúre Kežmarok dňa 13.8.2012, uznal H. X. vinným z prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre skutok, ktorého sa dopustil 19.1.2012, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a siedmich mesiacov. Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 38/2012 z 19.3.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona bol obvinenému uložený aj trest prepadnutia veci - cigarety JIN LING a FEST, dĺžky tabakového povrazca 80 milimetrov vrátane, v počte 649,8 kartónov spotrebiteľských balení po 20 ks, čo predstavuje 129 960 kusov cigariet. Za prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru Trestný zákon v § 279 ods.

1, ods. 2 písm. a) dovoľuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere 1 až 5 rokov. S poukazom na zistené poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l)), ako aj priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h), m)), ich vyhodnotenia vo vzájomnom pomere v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, za súčasného zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu je výsledná zákonom upravená trestná sadzba v rozpätí dvoch rokov a štyroch mesiacov až piatich rokov. Pri konaní o vine a treste dozorujúci prokurátor aplikoval ustanovenie § 39 ods. 4 Trestného zákona a navrhol H. X. uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby a to konkrétne trest v trvaní 1 rok a 7 mesiacov. Nakoľko ku spáchaniu skutku právne kvalifikovaného ako prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 po ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona došlo dňa 19.1.2012, bolo potrebné vzhľadom na vyššie uvedený trestný rozkaz sp. zn. 1T 38/2012 uložiť súhrnný trest. Trestným rozkazom sp. zn. 1T 38/2012 bol H. X. uložený trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov nepodmienečne. V zmysle zásad na ukladanie súhrnného trestu uvedených v § 42 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom, teda aj trestným rozkazom. V trestnej veci sp. zn. 1T 170/2012 teda do úvahy neprichádzalo uloženie iného, ako nepodmienečného trestu odňatia slobody. Dolná hranica trestnej sadzby po aplikovaní ustanovenia § 39 ods. 4 Trestného zákona bola 1 rok, 6 mesiacov a 20 dní. Je preto podľa neho nepochybné, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 7 mesiacov je zákonný a opodstatnený. Taktiež poznamenáva, že pri ukladaní tohto trestu v rámci dohodovacieho konania nebolo použité hmotnoprávne ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona a toto ustanovenie nebolo použité ani v trestnom rozkaze Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 32/2012 z 19.3.2012. Odsúdený H. X. časť uloženého nepodmienečného trestu vykonal, pričom z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienečne prepustený Okresným súdom Prešov dňa 30.4.2013. S poukazom na ustanovenie § 394 Trestného poriadku je možné obnovu konania povoliť len za prísne vymedzených podmienok, nakoľko ako mimoriadny opravný prostriedok znamená prelomenie právoplatnosti rozhodnutí. S poukazom na uvedené je toho názoru, že v predmetnej trestnej veci nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, teda že nevyšli najavo také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, respektíve o treste, teda že by uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, respektíve sa zmylil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (R 6/1997). Rozsudok sp. zn. 1T 170/2012 zo dňa 8.10.2012 je potrebné z hľadiska rozhodnutia považovať za zákonný a opodstatnený a uložený trest za zákonný, správny a primeraný, berúc na zreteľ aj okolnosť, že Okresný súd Kežmarok v trestnej veci sp. zn. 6T 178/ 2006 vydal uznesenie zo dňa 3.12.2012, ktorým rozhodol o započítaní skúšobnej doby, je toho názoru, že táto okolnosť nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutým výrokom rozhodnutia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora je potrebné považovať za dôvodnú.

Okresný súd napadnutým uznesením povolil obnovu konania z dôvodu, že v pôvodnom konaní bola nesprávne použitá priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený. V skutočnosti však došlo len k nesprávnemu započítaniu skúšobnej doby podmienečného odsúdenia do skúšobnej doby novourčenej pri povolení podmienečného odkladu trestu odňatia slobody v konaní sp. zn. 6T 178/2006, v dôsledku ktorého mu skúšobná doba podmienečného odsúdenia uplynula už 21.12.2009 a tak sa na toto odsúdenie pri ukladaní trestu v konaní sp. zn. 1T 170/2012 už prihliadať nemalo. Túto skutočnosť považoval prvostupňový súd za novú, ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť zmenu pôvodne vydaného súdneho rozhodnutia.

S uvedeným záverom okresného súdu nie je možné súhlasiť.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku sa obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by sami osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a,

alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v konaní o obnove konania sa nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými, či skutočnosťami už skôr známymi môžu odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Súd teda v konaní o povolení obnovy nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného, alebo či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a podobne. Inak by šlo o neprípustnú reparáciu pôvodného, už právoplatného, rozhodnutia súdu.

Správne preto poukázal sťažovateľ, že za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno v konaní o povolení obnovy považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, respektíve sa mylí pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Plynutie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 6T 178/2006 bolo zistiteľné z obsahu spisu, vrátane obsahu samotného spisu sp. zn. 1T 170/2012, ktorého súčasťou je odpis registra trestov odsúdeného. K takémuto zisteniu nie je potrebné osobitné rozhodnutie súdu o započítaní skúšobnej doby, ale súd si musí túto otázku vždy vyriešiť ako otázku predbežnú.

Pokiaľ sa okresný súd s otázkou plynutia skúšobnej doby v pôvodnom konaní nevysporiadal, nemožno túto skutočnosť považovať za novú, ktorá by mohla mať za následok povolenie obnovy konania.

Aj keby však uvedená skutočnosť bola považovaná za novú, tak napriek tomu by podmienky pre povolenie obnovy konania splnené neboli. Existencia skutočnosti súdu skôr neznámej totiž ohľadom výroku o treste nie je jedinou podmienkou, ktorej splnenie je potrebné, aby súd mohol povoliť obnovu konania. Z ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku je zrejmé, že takéto rozhodnutie môže súd urobiť len vtedy, ak zároveň vzhľadom na túto novú skutočnosť súdu skôr neznámu alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktorú upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Tieto podmienky povolenia obnovy konania však v predmetnej veci splnené nie sú, pretože ani pri nepoužití sprísňujúceho ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona pôvodne uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a 7 mesiacov nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, a ani uložený druh trestu nie je v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 170/2012 zo dňa 8.10.2012 bol H. X. ukladaný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 7 mesiacov za dva trestné činy a to za prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za ktorý je v osobitnej časti ustanovená trestná sadzba 1 rok až 5 rokov a za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. zákona, za ktorý je v osobitnej časti ustanovená trestná sadzba až na 2 roky. Keďže sa súhrnný trest ukladá podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin zo súdených trestných činov najprísnejšie trestného, tak odsúdenému H. X., aj bez použitia § 38 ods. 4 Tr. zákona, by bolo potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby 1 rok až 5 rokov.

Z odpisu registra trestov bolo v pôvodnom konaní ďalej zrejmé, že H. X. má 13 záznamov. Aj keď sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, tak fikcia zahladenia odsúdenia nebráni súdu pri hodnotení osoby páchatel'a a možnosti jeho nápravy prihliadať na skutočnosť, že odsúdený už v minulosti trestný čin spáchal a že má sklony páchať trestnú činnosť.

Z vyššie uvedeného plynie, že uložený súhrnný trest nielenže nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, ale že bol uložený pri dolnej hranici trestnej sadzby. Rovnako aj uložený druh trestu nie je v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Preto je potrebné konštatovať, že podmienky pre povolenie obnovy konania splnené neboli.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a následne sám vo veci rozhodol tak, že návrh odsúdeného H. X. na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.